

USA's vicepræsident Pence indtager krigerisk, men »ikke-militært« standpunkt over Nordkorea

18. april, 2017 – USA's vicepræsident Mike Pence udstedte i går, mens han var i Sydkorea, hvor han blandt andre steder besøgte den demilitariserede zone, friske advarsler mod Pyongyang, som blev besvaret med et lige så krigerisk sprog fra Nordkorea. Men iflg. rapporterede bemærkninger fra Pence på diverse tidspunkter, så afstår Trump-administrationen fra ekstreme handlinger og ser også hen til Kina.

»Der er mange økonomiske og politiske punkter, Kina kan bruge til at lægge pres [på Nordkorea], mener jeg«, sagde talsmand for Det Hvide Hus Sean Spicer til reportere i går.

Selv indikerede Pence, at administrationen søger en ikke-militær vej ud af krisen.

»Æraen med strategisk tålmodighed er forbi, og, alt imens alle muligheder er på bordet, så er præsident Trump fast besluttet på at arbejde tæt sammen med Japan, Sydkorea, med alle vore allierede i området og med Kina, for at opnå en fredelig løsning og et atomvåbenfrit område på Koreahalvøen, sagde han her til morgen i Tokyo, før han spiste frokost med den japanske premierminister, Shinzo Abe.

I mellemtiden fortsætter hangarskibet *USS Carl Vinson* sin sejlads imod koreansk farvand. Men i modsætning til tidligere nyheds-hype, der antydede, at det var parat til at lancere luftangreb imod Nordkorea, så befinder skibet sig mindst en uges sejlads væk og er sejlet mod nord gennem Sundastrædet i Indonesien, henved 3.500 mil syd for Koreahalvøen, den 15. april. Det forventes, at angrebsgruppen vil ankomme til

området ved Koreahalvøen omkring 25. april.

Foto: USA's vicepræsident Mike Pence aflagde et besøg til den demilitariserede zone mandag. (Reuters)

Nordkoreas FN-ambassadør advarer om, at atomkrig kunne bryde ud når som helst

18. april, 2017 – Nordkoreas ambassadør til FN, Kim In Ryong, sagde den 17. april til reportere, at USA og Sydkorea destabiliserede Koreahalvøen.

«Som alle ved, så gennemfører USA nu om stunder militærangreb uden tøven og truer en suveræn stat og hævder fred gennem styrke», sagde ambassadør Kim, iflg. rapport fra TASS. »Det nylige, massive missilangreb mod Syrien taler sit tydelige sprog.«

»USA forstyrrer den globale fred og stabilitet og insisterer på gangsterlogikken med, at dets invasion af en suveræn stat er 'beslutsom, retfærdig og passende' og bidrager til at 'forsvare' den internationale orden med sin bestræbelse på også at anvende det på Koreahalvøen«, sagde ambassadøren.

»USA introducerer til Koreahalvøen, verdens største brændpunkt, enorme atomare strategiske aktiver, der alvorligt truer fred og sikkerhed på halvøen og skubber situationen dér til randen af krig«, sagde Kim. »Dette har skabt en situation, hvor en atomkrig når som helst kunne bryde ud på halvøen og

udgøre en alvorlig trussel mod verdens, for ikke at tale om Nordøstasiens, fred og sikkerhed«, sagde han. »Nordkoreas tiltag for at styrke sin atomstyrke er tiltag for selvforsvar, for at klare USA's ondsksfulde atomtrussel og afpresning«, sagde han. »De reflekterer Nordkoreas hærs og folks faste beslutning om at imødegå både atombomber og ICBM.«

Kim sagde også, at de nordkoreanske myndigheder aldrig havde anerkendt »de urimelige resolutioner, vedtaget af FN's Sikkerhedsråd, imod os, med USA's dobbelte standarder«.

»Den fremherskende, alvorlige situation beviser endnu en gang, at Nordkorea var helt retfærdiggjort i, på enhver tænkelig måde, at øge sine militære kapaciteter til selvforsvar og førsteslags-angreb, med atomvåben som omdrejningspunkt«, sagde han. »Så længe, USA og dets vasaller intrigerer for at fjerne Nordkoreas socialistiske system, vil Nordkorea yderligere øge sin militære styrke, beskytte landets fred og sikkerhed ved egen kraft og ufravigeligt forfølge sin linje også ind i fremtiden.«

NYHEDSORIENTERING, APRIL 2017: VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN FRI AF BRITERNES LØGNE!

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den 10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk

luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

Download (PDF, Unknown)

Maj-topmøde i Kina: 'Bælt & Vej-arbejdstegning er nu en køreplan!' Fjern det Britiske System!

Leder fra LaRouche PAC, 18. april, 2017 – Det globale topmøde, »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, med Kina som vært, ligger nu under en måned frem i tiden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi gav de internationale medier en forsmag på deltagerlisten, dagsordenen og hovedkoncepter for begivenheden den 14.-15. maj i Beijing. Blandt de 110 nationer, der deltager, vil 28 sende deres statsoverhoveder; lederne af De forenede Nationer og 59 andre organisationer vil

være til stede. Wang sagde – med reference til Rusland, Centralasien og Kina – at det, der engang var en »arbejdstegning, nu er en køreplan« for dette område. En dag i den nærmeste fremtid bør denne beskrivelse gælde for hele verden sådan, som det i årtier er blevet promoveret af Schiller Instituttet, i form af Verdenslandbroen.

Påfaldende fraværende i dette billede er USA og andre bastioner centreret i Nordatlanten. Dette er en refleksion af den fortsatte dominans af det afdøde Britiske Imperiums tankegang, løgne og beskidte operationer. Men det behøver ikke være ved ret længe.

Senere på ugen vil en særlig, halv time lang video blive udgivet af Schiller Instituttet om den stærke konference i New York den 13.-14. maj, med titlen, »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-initiativet« (ko-sponsoreret af Schiller Instituttet). Videoen vil blive forberedt til oversættelse, for bredest mulig cirkulation og virkning, på kortest mulig tid.

I mellemtiden er det britiske imperie-»element« stadig mere eksponeret og sårbart. Den seneste skandale, der er brudt ud, drejer sig om, hvordan tre britiske top-efterretningstjenester fik den tyske kansler Angela Merkel til at komme til dem i England, i hemmelighed, mindst to gange, for at modtage en privat briefing om det, der rapporteres som terrortrusler mod Tyskland – ukendt for hendes egne efterretningstjenester. De blev holdt hen i uvidenhed. Historien kom frem for et par dage siden i *Focus*, den næststørste ugeavis i Tyskland, hvis kilder (navnene er tilbageholdt) i tysk sikkerhedstjeneste er rasende. De rejser spørgsmålet om forræderi. Merkel har aldrig deltaget i møder med sine egne sikkerhedstjenester. »Hvorfor rejser hun så til England – stoler hun ikke længere på sine egne folk?«

Sidste gang, Merkel deltog i et sådant hemmeligt møde, fandt det sted i Chequers, på daværende premierminister David

Camerons (officielle) landsted, i oktober 2015. Cheferne for MI5 og MI6 var til stede, såvel som også Robert Hannigan, chef for GCHQ. Dette er samme tidsramme som den allerede afslørede GCHQ-overvågning af Trump og medarbejdere, for angivelige »russiske« forbindelser. (Hannigan trådte pludselig tilbage i januar, 2017, da det begyndte at brænde omkring Trump-overvågningen.) Dette er den allestedsnærværende 'britiske hånd' – der udspionerer, afpresser, lyver og kontrollerer.

Dette er ikke blot »interne« skandaler; hvis disse britiske operationer får lov at fortsætte, er faren, truslen om at fremprovokere ufred og krigsførelse efter modellen om konfrontationer mellem »Øst vs. Vest«, såsom NATO vs. Rusland, eller USA/Sydkorea vs. Nordkorea, som kan resultere i tilintetgørelse gennem atomkrig. Tallet for lidelse og død efter år med denne konfrontationspolitik – der ofte går under navnet »ansvar for at beskytte« (R2P), eller »styrkeopvisning«, er i forvejen rædselsfuldt.

Betydningen af Bælt & Vej-topmødet i maj er, at det står som et vartegn for et nyt paradigme, der afslutter ødelæggelsens æra. Den kinesiske minister Wang sagde, at forummet vil blive det internationale møde på det højeste niveau, siden præsident Xi Jinping første gang bebudede den Nye Silkevej i slutningen af 2013. Wang talte om mødets betydning for forbedring af global styrelse, og for at virkeliggøre retfærdighed for alle.

Kinas udenrigsminister giver forsmag på Silkevejstopmødet

til maj; Vil omforme den globale økonomi

18. april, 2017 – I dag beskrev Kinas udenrigsminister, Wang Yi, som forberedelse til Ét Bælt, én Vej-topmødet, der afholdes 14.-15. maj, programmet og emnerne, der vil blive behandlet, samt den fantastiske, globale repræsentation, som vil være til stede i Beijing.

Wang sagde, at statsoverhovederne for 28 nationer har bekræftet deres deltagelse i begivenheden, inklusive præsidenterne for Argentina, Belarus, Chile, Den tjekkiske Republik, Indonesien, Kasakhstan, Kenya, Laos, Philippinerne, Rusland, Schweiz, Tyrkiet, Usbekistan og Vietnam, samt premierministrene for Cambodja, Etiopien, Fiji, Grækenland, Ungarn, Italien, Malaysia, Mongoliet, Pakistan, Polen, Serbien, Spanien, Sri Lanka og statsrådgiveren for Myanmar. Han sagde, at London, Paris og Berlin har planlagt at sende højtplacerede repræsentanter, snarere end statsoverhoveder, pga. af valg i deres lande. Alt i alt vil flere end 1.200 delegerede deltage i forummet, rapporterer regeringsfolk, fra 110 nationer, og flere end 60 internationale organisationer. Man må formode, der stadig er tid til, at præsident Trump meddeler sin nærværelse.

Minister Wang sagde, at Kina arbejder sammen med lande langs Bælt & Vej-ruten om næsten 20 handleplaner, der vedrører infrastruktur, energi og resurser, produktionskapacitet, handel og investering. Kina forventer at underskrive samarbejdsaftaler med næsten 20 lande under forummet, sagde han. Kina vil også arbejde for at bygge en international samarbejdsplatform for videnskab, teknologi og miljøbeskyttelse, samt styrkelse af udvekslinger og uddannelse af talenter.

På topmødets første dag, sagde Wang, bliver der en åbningsceremoni med deltagelse af præsident Xi, og som vil omfatte en tale af vicepremierminister Zhang Gaoli. Dette bliver fulgt op af »møder på højt niveau«, og ligeledes seks parallelle paneler. Præsident Xi vil også være vært ved et rundbords-topmøde på dag to, der skal inkludere deltagelse af statsoverhoveder, FN's generalsekretær, præsidenten for Verdensbanken og direktør for IMF, Christine Lagarde. Målet er at udgive et dokument, der definerer mål og principper for at forfine samarbejde.

Minister Wang sagde, idet han herved fjernede enhver tvivl om, at der skulle være opstået uoverensstemmelser i de kinesisk/russiske relationer som følge af briternes nylige forsøg på sabotage: »Med hensyn til Rusland og Kina har vi, lederne af vore lande, aftalt at slå EAEU og Ét Bælte, én Vej sammen.« Wang sagde også, at Kina »ivrigt hilser velkommen« den russiske præsident Vladimir Putins beslutning om at deltage, hvilket »er et vidnesbyrd om det høje niveau, som relationerne mellem vore lande befinder sig på.«

Han sagde, at Tyskland og Frankrig har udtrykt deres ønske om at deltage i Bælt & Vej Forum, men at deres ledere ikke vil være i stand til at deltage pga. valg i disse stater; men, sagde han, London, Paris og Berlin har imidlertid planlagt at sende højtplacerede repræsentanter. Wang fremførte med eftertryk, at visse vestlige lederes fravær ikke bør politiseres.

»Dette er et økonomisk initiativ, og det omhandler økonomisk samarbejde, så vi ønsker ikke, at det skal politiseres.«

Reuters' dækning politiserer en manglende deltagelse som bare Fanden, efter den britiske lærebog for 'farvet revolution'. Reuters skriver, at »diplomatiske kilder sagde, at Putins tilstedeværelse, og tilstedeværelsen af andre ledere fra lande med et tvivlsomt menneskerettighed-generalieblad, såsom Philippinerne og centralasiatiske stater, havde bidraget til,

at vestlige ledere var tilbageholdende med at deltage«.

Foto: Statsoverhoveder fra mere end to dusin lande vil deltage i Bælt & Vej Forum i maj i Beijing, sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi.

Briterne erklærer, at aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrieg, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) interveneret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Der har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert

fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden, militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny

Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koranske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheneys æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres leders, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action

Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

Det forenede Kongeriges statsanklager forsøger at blokere for domfældelse mod Blair for krigsforbrydelser

17. april, 2017 – Den kendsgerning, at »aggressionskrig« ikke er en forbrydelse under britisk lov, samt risikoen for afsløring af »Statshemmeligheder«, bruges i et forsøg på at beskytte tidligere premierminister Tony Blair, Jack Straw og Lord Goldsmith mod retsforfølgelse for krigsforbrydelser i Irakkrigen i 2003, i en sag, der er anlagt mod disse krigsforbrydere af ofre for Irakkrigen, rapporterede *The Guardian* i går.

Baseret på Chilcot-kommissionens fældende rapport i juli 2016, står Blair nu over for nye, private sagsanlæg for Irakkrigen, der søger at få Blair dømt for den forbrydelse at lyve om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben, og for at lancere en aggressionskrig.

Sagen er blevet afvist med den afgørelse, at Blair er immun over for retsforfølgelse, med det formål at beskytte

statshemmeligheder.

Men denne afgørelse bliver nu anket. Nu går Dronningens advokat (Storbritanniens statsanklager) Jeremy Wright ind i sagen, hvor han fremfører, at ikke alene må Blair gives immunitet, men at, til trods for, at aggressionskrige er en forbrydelse under Folkeretten, så er de lovlige under britisk lov!

En moderne demonstration af Friedrich Schillers »Ibykus-princip« har imidlertid leveret visse afgørende beviser: I sit memo fra 2003 om lovligheden af Irakkrigen syntes daværende statsanklager Lord Goldsmith at give medhold til hovedpointen hos dem, der søger hans (og Blairs) retsforfølgelse: Goldsmith skrev, »Aggression er en forbrydelse under den sædvanlige Folkeret, der automatisk danner en del af den nationale lov«.

Advokat for sagsøgerne Imran Khan sagde til *The Guardian* den 16. april, at min klient »er forvirret over, hvordan det kan være, at, på trods af Chilcot-rapporten, der gør det ganske klart, at krigen var ulovlig, gøres der nu forsøg på at forhindre, at de ansvarlige stilles for en domstol, for slet ikke at tale om, at de bliver retsforfulgt for, hvad de har gjort. Alle, inklusive statsanklageren [Goldsmith], bør hilse dette sagsanlæg velkomment. Det er en mulighed for mange millioner mennesker for at få juridisk retfærdighed for noget, der forårsagede umålelige skader, ikke alene for det irakiske folk, men for alle dem, der blev berørt af disse begivenheder i hele verden«.

Foto: Jeremy Wright, UK's statsanklager.

Tidligere amerikansk forsvarsminister William Perry: »Hvordan man laver en aftale med Nordkorea«

17. april, 2017 – I en artikel i *Politico* fra 15. april, fremsætter William Perry, tidligere forsvarsminister under Bill Clinton, det argument, at den aktuelle krise på den Koreanske Halvø, alt imens den befinder sig på et ekstremt farligt tidspunkt, måske også befinder sig på det bedste tidspunkt for en løsning. Han fremfører, at den succesrige aftale i 1994 (den Generelle Rammeaftale) for, at Nordkorea skulle stoppe sit atomvåbenprogram og lukke sit plutonium-producerende atomkraftværk til gengæld for et ikke-plutonium-producerende atomkraftværk, fungerede meget fint, indtil Bush og Cheney kom ind og saboterede det. Resultatet: Nordkorea fortsatte med at bygge atomvåben og har nu mellem 10 og 20.

Men, skriver Perry, »Faren består ikke i, som nogle tror, at Nordkorea vil gøre alvor af sin buldren og faktisk lancere et atomart overraskelsesangreb. Alt imens det nordkoreanske lederskab er ondt og undertiden hensynsløst, så er det ikke sindssygt eller suicidalt ... Det ved, at, hvis det lancerer et atomangreb, ville det amerikanske svar bringe død til lederskabet og ødelæggelse til dets land.«

Men Nordkorea er nu bekymret for, at Trump rent faktisk vil angribe, lige som Clinton-administrationen alvorligt overvejede at angribe atomfaciliteten i Nordkorea. Der er derfor presserende nødvendigt, siger han, at Trump kommer med det samme tilbud, som Perry og Clinton tilbød, om at gå videre end til den Generelle Rammeaftale: etabler normale relationer

med Nordkorea, hvor man opgiver »regimeskifte« og trusler om militær aktion, til gengæld for at afslutte atomvåbenprogrammet. Det faktum, at Kina generelt er enig, er endnu en faktor for at handle nu (og, burde han have tilføjet, også med Rusland).

Han konkluderer: »Det store spørgsmål er: Er vi fornuftige nok til at gribe denne chance? Det kunne trods alt være den sidste, vi har.«

Foto: Tidligere amerikansk forsvarsminister William Perry.

Rusland kræver svar fra briterne om kemisk prøve fra Idlib – taget af briterne alene!

17. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister talte i dag offentligt imod UK's FN-ambassadør Matthew Rycrofts erklæring i FN's Sikkerhedsråd om, at prøver fra det angivelige kemiske angreb i Syriens Idlib-provins den 4. april, var sarin.

Lavrov sagde: »Der er et interessant sammenfald – briterne leder missionen for at finde fakta, de har ikke fortalt nogen, hvad denne mission foretager sig, men efterforskerne fra UK har allerede undersøgt prøverne. Jeg tror, vi skal indgive en anmodning om at se, hvad der sker i dag«, sagde Lavrov under en pressekonference.

Lavrov påpegede også, at to af afdelingerne, der finder fakta, af Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), ledes

af statsborgere fra UK, hvilket »i realiteten ikke overholder principperne for internationale organisationer, der forudser, at alle organisationernes struktur skal være så afbalanceret som muligt«.

»Vi vil ikke lade bestræbelser, der er gjort for den politiske afgørelse af den Syriske Arabiske Republik, blive undermineret«, insisterede Lavrov.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

»Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet«.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, 13.-14. april

Folk tager fuldstændig fejl, når de tror, at Det britiske Imperium ikke længere eksisterer. Der skete det, at, efter Sovjetunionens kollaps, gik Storbritannien og de noekonservative i USA i gang med bestræbelser på at etablere en unipolær verden. Man kan også sige, at det er det samme som globalisering: det er et forsøg på at etablere et verdensimperium, baseret på den angloamerikanske relation; for tidligt erklærede Fukuyama historiens slutning, dvs., at hele verden ville blive forvandlet til demokratiske stater, og de opfandt sådanne ting som »retten til at beskytte« (eller ansvaret for at beskytte, R2P, -red.), »humanitær

intervention«, »regimeskifte«; 'farvet revolution' imod enhver regering, der ikke ville underkaste sig. ...

Download (PDF, Unknown)

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere

sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre

USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere'«

hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om, at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hyldede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen

relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.

Da videnskab bragte amerikanere og russere sammen

14. april, 2017 – Den 10. april udgav *Bulletin of the Atomic Scientists* uddrag af Siegfried Heckers seneste bog, »Doomed to Cooperate: How American and Russian Scientists Joined Forces to Avert Some of the Greatest Post-Cold War Nuclear Dangers« (Dømt til samarbejde: Hvordan amerikanske og russiske videnskabsfolk gik sammen for at afværge nogle af de største atomare farer efter den Kolde Krig). Det udgør en vigtig intervention i det aktuelle, anti-russiske hysteri og den britiskorganiserede og farlige »forværring« i de amerikansk-

russiske relationer, med Hecker, der relaterer, hvordan tidligere våbenforskere fra begge lande opbyggede tillid og engagerede sig i banebrydende eksperimenter og forskning i udfordrende videnskabelige spørgsmål. Ud over at mobilisere samarbejde med videnskabsfolk fra det sovjetiske atomvåbenprogram, som han beskriver som værende »bygget på skuldrene af videnskabelige giganter«, har Hecker udført en diplomatisk mission med møder med nordkoreanske ledere, i et forsøg på at gøre fremskridt hen imod en tilbagetrækning af atomvåben i dette område.

Hecker var direktør for Los Alamos Laboratoriet fra 1986 til 1997, og selv før Sovjetunionens opløsning, havde han skabt samarbejde mellem videnskabsfolk fra Los Alamos og videnskabsfolk fra Ruslands allerhemmeligste våbenlaboratorier. »At atomvåbenforskere, gennem videnskabeligt samarbejde, fik mulighed for at komme ud af skyggen fra den Kolde Krigs hemmelighedskrammeri, fik os til at indse, hvor meget, vi ligner hinanden«, siger Hecker.

Skræk og Rædsel: Dette er MOAB's budskab

14. april, 2017 – Det amerikanske luftvåben kastede en af sine 'Massive Ordnance Air Blast' (MOAB) bomber i Afghanistan i går. Med kælenavnet »Alle bombers Moder« er det den største ikke-atomare enhed, der nogen sinde er udløst i kamp. Det Afghanske Forsvarsministerium sagde her til morgen, at 36 ISIS-kæmpere blev dræbt i eksplosionen, der ramt et netværk af huler og tunneller i Achin-distriktet, i provinsen Nangarhar nær den pakistanske grænse. Afghanske regeringsfolk hævdede ligeledes, at ingen civile blev dræbt, selv om begge påstande

fortsat er ubekræftet.

Tidligere præsident Hamid Karzai ser imidlertid anderledes på tingene.

»Dette er ikke en krig mod terror, men det umenneskelige og særdeles brutale misbrug af vort land som prøveområde for nye og farlige våben«, skrev han på Twitter.

General John Nicholson, øverstbefalende for de amerikanske styrker i Afghanistan, hævdede, at beslutningen om at kaste MOAB var helt taktisk.

»Dette var første gang, vi stødte på en større forhindring mod vores fremskridt«, sagde han om en fælles, afghansk-amerikansk operation, der er gået efter Islamisk Stat siden marts måned, rapporterede Reuters. »Det var det rigtige tidspunkt at bruge det taktisk imod det rigtige mål på slagmarken.« Afghanske og amerikanske styrker var til stede ved åstedet for angrebet og rapporterede, at »våbnet opnåede det tilsigtede formål«, sagde Nicholson.

Bortset fra den taktiske virkning, så kunne en overordnet virkning af brugen af MOAB være overskrifterne, som det skabte i hele verden, især, fordi det sker én uge efter det amerikanske missilangreb mod Syrien og samme dag, som der i Washington fremkom rygter om et forestående førsteangreb mod Nordkorea.

Lyndon LaRouche angriber kraftigt

briternes rolle i den globale krise over Den Koreanske Halvø

Leder fra LaRouche PAC, 15. april, 2017 – Lyndon LaRouche kom i dag med en skarp advarsel om den fortsatte, ekstreme fare, som det strategiske opgør omkring Den Koreanske Halvø udgør, og som er helt orkestreret af Det britiske Imperium.

»Det britiske System startede det hele, og vi må stoppe det«, erklærede LaRouche. Dette er en global krise, ikke noget, der kun finder sted i én del af planeten. De fleste mennesker er imod ideen om krig over Syrien eller Nordkorea, men de har ingen idé om, hvad der i realiteten står bag dette, og heller ingen idé om, hvordan de skal stoppe det. »Uvidenhed skaber en åbning for menneskehedens død«, advarede LaRouche.

Selv om den umiddelbare trussel omkring Nordkoreas fejring af Solens Dag ikke materialiserede sig, så er situationen fortsat meget, meget alvorlig. LaRouche understregede, at han personligt havde været ophavsmand til den programmatisk løsning på konflikten – gennem fælles, økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea, Rusland og Kina – og arbejdet sammen med politiske kræfter i området for at realisere det, men dette blev saboteret af britiske interesser. Vi må standse det aktuelle fremstød for krig, understregede LaRouche, eller også vil de sprænge hele verden i luften. Dette må tages alvorligt: med mindre det britiske system knuses, vil der ikke være en sikker verden for USA, for Europa eller for andre nationer.

Et godt eksempel på en fremgangsmåde, der *ikke* vil virke og kun vil føre til britiskorkestreret krig, er det, medierne fremlægger som resultatet af Trumps-administrationens to måneder lange, politiske revidering om Nordkorea. I Washington Post af 14. april rapporterer Josh Rogin, at resultatet af

revideringen blev lækket til journalister af højtplacerede regeringsfolk, inklusive via en privat middag den 13. april i Washington med en »højtplaceret person i administrationen inden for politikken for Nordkorea, og som talte om den nye fremgangsmåde«. Denne politik går ud på »maksimalt pres«, uden dog at omfatte regimeskifte, for at forsøge at gennemtvinge et totalt atomvåbenfrit Nordkorea. Med hensyn til, hvad Trump-administrationen vil gøre, hvis der finder en yderligere prøveaffyring af atomvåben sted i Nordkorea, sagde regeringsfolkene, at »intet er taget af bordet, men at USA vil ikke på forhånd vil sende et telegram om sin respons«. En højtplaceret regeringsperson sagde til Rogin: »Forudser vi det? Muligvis. Men er valgmulighederne allerede udviklet? Absolut ... Med det regime er det ikke et spørgsmål om 'hvis', det er 'når'. Og vi er vel forberedt til at imødegå dette.«

LaRouche: Ingen trusler, ingen provokationer over Korea. Ordren er, Gør det ikke!

Sekundær leder, 15. april – Med briterne, der søger at sprænge Den Koreanske Halvø i luften, erklærede Lyndon LaRouche, at situationen omgående måtte »dæmpes ned«. Han advarede eftertrykkeligt om, at dette er et vildt område, hvor tingene meget hurtigt kan eskalere ud af kontrol, og det er et område, som han kender meget godt. Der kan ikke være trusler, hverken verbale eller andre. Der bør være forhandlinger uden truende elementer. Problemet må kontrolleres forud, og ikke efter, at krigen er brudt ud.

LaRouche påpegede kineserne, der opererer rationelt, og hvis eksempel vi bør følge. Vi er fuldt ud solidariske med kineserne omkring dette, og med den kinesiske regerings storslåede, dybtgående værdighed, erklærede LaRouche.

For eksempel sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi, at det var nødvendigt at forhindre, at situationen på Den Koreanske Halvø antog en kurs, der var uafvendelig. Wang talte under en fælles mediebriefing med den besøgende, franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault den 13. april.

Wang sagde, at en tilbagevenden til forhandlingsbordet var den eneste måde, hvorpå en krise kunne afværges. »USA og Sydkorea og Nordkorea er engageret i øje for øje, med trukne sværd og spændte buer, og stormskyerne har trukket sammen. Vi opfordrer indtrængende alle sider til ikke længere at engagere sig i gensidig provokation og gensidige trusler, det være sig gennem ord eller handling, og pres ikke situationen frem til et punkt, hvor den ikke kan vendes omkring og kommer ud af kontrol«, sagde hr. Wang. »Uanset, hvem, det er, hvis de lader krig bryde ud på halvøen, må de lægge skulder til denne historiske skyld og betale den tilsvarende pris for dette.«

»Militærmagt kan ikke løse problemet«, sagde Wang. »Når krig først virkeligt indtræffer, vil resultatet ikke blive andet end massive tab. Ingen kan blive vinder«, sagde Wang. »Så længe, der pågår en dialog, så kan den være officiel eller uofficiel, gennem en enkelt kanal eller dobbeltsidige kanaler, bilateral eller multilateral. Kina er indstillet på at give sin støtte til dem alle«, sagde Wang.

Kina har sendt sine top-atomvåbenforhandlere til Pyongyang »for at videreformidle, hvor alvorlig situationen for Nordkorea er«, iflg. NBC.

USA's vicepræsident Mike Pence ankommer til Sydkorea den 16. april, hvilket vil blive fulgt op af et besøg i Japan. En udenrigspolitisk rådgiver til Det Hvide Hus kommenterede, »Vi vil føre konsultationer med Republikken Korea om Nordkoreas bestræbelser på at fremme sit program for ballistiske missiler og sit atomvåbenprogram«.

Den nordkoreanske viceudenrigsminister Han Song Ryol gav et 40

minutter langt interview til Associated Press, der kun publicerede udvalgte citater. AP skrev, at Han sagde, hans land har afgjort, at Trump-administrationen er »mere ondskabsfuld og mere aggressiv end dens forgænger, Barack Obama. Han sagde, at Nordkorea vil fortsætte med at opbygge sit atomvåbenarsenal i »kvalitet og kvantitet« og sagde, at Pyongyang er rede til at gå i krig, hvis det er, hvad Trump ønsker.

Forespurgt, om de vil gennemføre flere prøvesprængninger, sagde Han: »Det er noget, som vort hovedkvarter beslutter. På et tidspunkt og et sted, som hovedkvarteret skønner nødvendigt, vil det finde sted.«

Han sagde, at Trumps 'tweets' også har kastet benzin på bålet. »Trump provokerer altid med sine aggressive ord«, sagde Han. »Det er ikke D.P.R.K., men USA og Trump, der laver ballade ... Uanset, hvad der kommer fra amerikanske politikere, hvis deres ord er beregnet på at vælte systemet og regeringen i D.P.R.K.«, vil Nordkorea respondere, hvis angrebet, erklærede han.

»Vi har allerede en stærk atomafskrækkelse i vore hænder, og vi vil ganske bestemt ikke stå med armene over kors, konfronteret med et amerikansk førsteangreb«, sagde han. »Uanset, hvad der kommer fra USA, så vil vi håndtere det. Vi er fuldt ud forberedt til at klare det.«

I kommentarer til Hans interview sagde talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Geng Shuang, at Kina havde noteret sig de erklæringer, der kommer fra Pyongyang, og nøje fulgte Nordkoreas bevægelser. Geng tilføjede, at Kina opfordrede »alle parter« til at undgå at tage skridt, der yderligere kunne opflamme »en meget følsom og kompleks situation. Sådanne handlinger ville være meget farlige, og meget uansvarlige«, advarede han.

Petr Ilichev, chargé d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, taler ved Schiller Institutets New York-konference, 13. april 2017

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm

velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det, vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål, der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative virkninger. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statsskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligeværdighed, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske

projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien, via Mellemøsten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemskuethed og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement.

Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasiske partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasiske, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg

benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.

Assad og Lavrov: Hændelsen med 'kemiske våben' var iscenesat som en indsats for regimeskifte

14. april, 2017 – I et 40 minutter langt interview med Agence France Presse, sit første interview, siden hændelsen med 'kemiske våben' den 4. april, benægtede den syriske præsident Bashar al-Assad kategorisk, at Syrien havde udført angrebet.

»Det er 100 % sikkert for os, at det var fabrikeret«, udtalte han. Alle de såkaldte »beviser«, der er blevet fremlagt, inklusive videoer af døende børn, er falske. »Vi ved ikke, om disse døde børn blev dræbt i Khan Sheikhoun. Var de overhovedet døde?« Assad tilføjede: »Det er vores indtryk, at Vesten, hovedsageligt USA, er hånd i handske med terroristerne. De fabrikerede hele historien for at få et påskud til angrebet.« Han opfordrede stærkt til, at man gennemførte en upartisk, international efterforskning og advarede: »Vi kan kun tillade en efterforskning, når den er upartisk, og når vi sikrer, at fordomsfri lande vil deltage i denne delegation for at sikre, at de ikke bruger det til politiske formål.«

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche var enig i, at Assads vurdering er »meget sandsynlig«.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt ligeledes en pressekonference efter et møde med sine syriske og iranske modparter i dag.

»Der er voksende beviser for, at dette [det amerikanske angreb] var iscenesat«, udtalte han. »Der er for meget, der ikke stemmer, for mange uoverensstemmelser i versionen til at retfærdiggøre den aggressive handling den 7. april. Lavrov sagde, at dette var et forsøg på regimeskifte i Syrien og rapporterede, at, siden Rusland fremlagde beviser over for OPCW (Organisationen for forbud mod kemiske våben) om, at anti-Assad-oppositionen i Syrien havde brugt kemiske våben i Aleppo, »er der ikke modtaget nogen reaktion fra [OPCW] sekretariatet«.

En dag tidligere, efter et møde med Syriens udenrigsminister, havde Lavrov udtalt: »Jeg vil gerne understrege det amerikanske missilangreb mod Shayrat-flyvebasens ekstremt provokerende rolle. Den amerikanske udenrigsminister og jeg selv gennemdrøftede situationen grundigt, og vi var enige i, at dette ikke skulle ske igen.«

Lavrov tilføjede skarpt, at der var opnået fremskridt mht. en forhandlet løsning i Astana-regi, men »dette fremskridt behager ikke alle. Det er principielt vigtigt ikke at bukke under for provokationer, midt i det hysteri, der er udløst i Vesten, og ikke give det lov til at ødelægge indsatsen inden for rammerne af Astana-processen og Genève-processen.«

Foto: Assad-interviewet med Agence France Presse: 'Det er 100 % sikkert for os, at det var fabrikeret'.

Video: Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche: »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 13. – 14. april, 2017

I disse meget urolige tider er evnen til at koncentrere sig og fokusere på, hvad menneskehedens sande mål er, og hvad menneskehedens fremtid er, af yderste vigtighed. Det er især vigtigt for amerikanere at høre dette perspektiv, set med de amerikaneres øjne, der anser sig selv for at være amerikanere af natur, og i princippet. Det har været Schiller Instituttets tankegang, lige fra dets start; og det har, fra dengang og frem til i dag, altid været mig en stor ære, ved enhver lejlighed, hvor det behøvedes, at introducere grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

[Læs hele Helgas tale på dansk.](#)

Endnu ingen bekræftelse af

amerikansk luftangreb mod ISIS-depot med kemiske våben nær Dier ez-Zur i Syrien

13. april, 2017 – Den Syriske Arabiske Hærs (SAA) generalkommando har udsendt en erklæring tidligere i dag, som hævder, at den amerikanskledede koalition bombede et ISIS-depot med kemiske våben nær Dier ez-Zur i det østlige Syrien, sent onsdag (12. april) eftermiddag, som udløste en brand og forårsagede giftig røg, der dræbte hundreder af mennesker. Dette afvises af det amerikanske militær, men det bliver heller ikke bekræftet af russerne.

Ifølge erklæringen fra SAA, rapporterer det syriske nyhedsagentur, SANA, angreb fly fra den amerikanskledede koalition en ISIS-stilling nær landsbyen Hatla, øst for Dier ez-Zur, og som »forårsagede en hvid sky, der hurtigt blev gul som følge af eksplosionen i et enormt depot, der omfatter en stor mængde giftige materialer. Generalkommandoen sagde, at der udbrød brand som følge af angrebet, der fortsatte frem til kl. 22:30, alt imens hundreder af mennesker blev dræbt, inklusive mange civile, pga. kvælning, forårsaget af inhalering af de giftige materialer«. SAA-kommandoen hævdede yderligere, at denne hændelse beviser, at, koordineret med lande, der støtter dem, besidder terroristerne i Syrien kemiske våben og, koordineret med lande, der støtter dem, bruger de dem som påskud til at anklage den syriske regering for at bruge kemiske våben.

Talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, sagde i dag til reportere, at Forsvarsministeriet ikke havde nogen information om denne hændelse. »Det Russiske Forsvarsministerium havde ingen information, der kan bekræfte rapporter om tab af menneskeliv og graden af ødelæggelse, som følge af bombardement fra fly

fra den internationale koalition i området omkring Dier ez-Zur«, sagde han og tilføjede, at der var sendt droner af sted til området for at overvåge situationen.

Det amerikanske militær afviser blankt, at det udfører luftangreb i området ved Dier ez-Zur. »Den syriske påstand er ukorrekt og er sandsynligvis bevidst misinformation«, sagde talsmand for det amerikanske militær, oberst John Dorrian, til Reuters i en e-mail.

Foto: US Air Force F-15E Strike Eagles er designet til at udføre luftangreb i Syrien og Irak.

Kremls talmand udtaler sig om præsident Putins møde med Rex Tillerson

13. april, 2017 – Under sit møde med USA's udenrigsminister Rex Tillerson fremlagde den russiske præsident Vladimir Putin de grunde, der lå bag forværringen af de russisk-amerikanske relationer, og ligeledes udsigterne til en afgørelse i Syrien. Kremls talsmand, Dmitry Peskov, sagde torsdag til reportere, at præsident Putin »gav sin samtalepartner (Tillerson) en ret detaljeret redegørelse af sit standpunkt mht. de grunde, der har ført vore bilaterale relationer til en så sørgelig tilstand, som de nu befinder sig i«. Peskov tilføjede, at Putin forventer, Tillerson bringer denne information til den amerikanske præsident Donald Trump.

»Præsidenten videreformidlede sin analyse og sin version af forløberne for den nuværende krise i de bilaterale relationer«, sagde Peskov. »Dette gør det klart, hvad der,

efter vores mening, i løbet af de seneste år har bragt os til et sådant bilateralt dødvande.«

Peskov beskrev deres diskussion om Syrien som »indholdsrig«. »Præsidenten skitserede vores vision af den aktuelle situation og udsigterne til at udvikle denne situation«, sagde han.

Med hensyn til, om mødet kunne kaldes et »vendepunkt« i relationerne, sagde Peskov: »Nej, det kan det ikke. Det er endnu for tidligt.«

Forespurgt, og man havde diskuteret et møde mellem Putin og Trump, sagde Peskov, »Nej«. Og »der fandt ingen detaljerede diskussioner om Ukraine sted«, sagde han, selv om Tillerson og Sergei Lavrov havde drøftet dette under deres møde tidligere.

Sergei Lavrov og andre russere kommenterer Rex Tillersons møder med Lavrov og Putin

13. april, 2017 – I kølvandet på forhandlingerne mellem USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin, giver russiske læsere udtryk for optimisme mht. de russisk-amerikanske relationer.

Torsdag sagde Lavrov: »Jeg kan godt lide den måde, vi holdt et møde på i går. Først og fremmest fandt der en vigtig samtale sted med præsident Vladimir Putin før mødet, og den varede i næsten to timer.«

»Der fandt også samtaler sted inden vort møde i Kreml«, sagde Lavrov. »Efter pressekonferencen havde vi en uformel samtale i omkring en times tid, om de fremvoksende muligheder.

Det kan tage lidt tid, før resultaterne af forhandlingerne manifesterer sig«, sagde Lavrov. »Vi aftalte i det mindste at oprette dag-til-dag online dialog omkring flere betydningsfulde spørgsmål, inklusive en fortegnelse over de problemer, der blev skabt af den foregående administration i de bilaterale relationer, såvel som også mekanismer omkring anliggender, der relaterer til implementeringen af de aftaler, vi har i den militærpolitiske sfære, og de mekanismer, der forventes at mindske uoverensstemmelser eller forbedre forståelsen af hinandens holdninger mht. diverse regionale kriser, og først og fremmest afgørelsen i Syrien.

Aftalerne blev overordnet indgået, og vi vil nu påbegynde en praktisk implementering af lancering af forhandlingsmekanismer af denne art«, sagde han. »Dette er meget vigtigt, for det er altid bedre at tale ansigt til ansigt, i stedet for at komme med højlydte erklæringer over en mikrofon, hvor man fortæller hinanden, hvad man mener om sin modstander, uden at se dem i øjnene.

Dette er derfor ikke nogen hurtig proces, men i det mindste, hvis alt, vi har aftalt mht. denne metode, ville blive en realitet – ville det være en fordel«, sagde Lavrov.

Lavrov sagde, Tillerson ikke var indstillet på at acceptere Ruslands forslag om at etablere en særlig gruppe, der skal efterforske det angivelige kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien.

Formanden for det Russiske Føderationsråds (parlamentets overhus) Komite for Internationale Anliggender, Konstantin Kosachov, skrev på sin Facebook-side: »Det første indtryk er ganske positivt. Der kom ikke noget gennembrud, og ingen forventede det. De to sider var imidlertid i stand til at

undgå fristelsen med for høje forventninger, og de beskedne resultater af mødet er stadig positive«, inklusive en forpligtelse fra begge sider til at opretholde dialogen gennem at »institutionalisere den i regi af særlige repræsentanter«. Han sagde, at, takket være forhandlingerne, »har de to sider nu en bedre forståelse af de mulige og umulige begrænsninger i udsigterne for bilaterale relationer og i fortolkningen af internationale problemer«. Efter hans mening, »så kom amerikanerne tydeligvis ikke med nogle absurde forslag, i stil med at udveksle (den syriske præsident Bashar al-Assad) for et medlemskab i G7, Ukraine for Syrien osv., og heller ikke kun med moraliseringen og ultimatummer. I modsat fald ville mødet med (den russiske præsident Vladimir Putin) ikke have fundet sted, eftersom at spille tiden med tomme ord ikke er hans stil«, understregede han.

Kosachov udtrykte, at han var sikker på, at Rusland »utvetydigt havde bekræftet sin villighed til at genoprette samarbejde, under forudsætning af, at de to sider kunne blive fri for den berygtede amerikanske læremesterfacon og arrogance«.

»Hvorom alting er, så synes ingen af parterne at ønske yderligere at forværre situationen, og alle mener, at det ikke er håbløst«, sagde senatoren. »Jeg har mistanke om, at, som det sædvanligvis er tilfældet, så fortalte de to ministre langt fra det hele under deres pressekonference, og at den amerikanske udenrigsminister medbringer en hel del spørgsmål, til drøftelse med hans præsident«, bemærkede Kosachov.

TASS citerer ligeledes medlem af Dumaen, Vyacheslav Nikonov, en ekspert i udenrigspolitik, som sagde, at, efter hans mening, »er det vigtigste, at forhandlingerne fandt sted, at der er kommet gang i en dialog. Tillersons møde med Putin viser, at denne dialog giver mening«.

»Det (forhandlingerne mellem Lavrov og Tillerson) var begyndelsen til den russisk-amerikanske dialog – seriøs og

substantiel – om alle spørgsmål, inklusive på topplan«, understregede politikerens.

TASS rapporterer, at præsident Donald Trump, under en fælles pressekonference med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i Det Hvide Hus, sagde, at den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson afholdt »meget succesrige« forhandlinger i Moskva. »Jeg mener, han havde et meget succesfuldt møde«, sagde Trump, og at »baseret på alt det, jeg hører, så gik det ret godt, måske bedre end forventet«.

Foto: Mødet mellem Tillerson (venstre) og Lavrov (2 fra højre) i Moskva.

Der ses fremskridt i USA's udenrigsminister Tillersons forhandlinger med Ruslands udenrigsminister Lavrov og præsident Putin

12. april, 2017 – »Vi forstår hinanden bedre efter forhandlingerne i dag«, lød den russiske udenrigsminister Sergei Lavrovs kommentar efter mødet i dag med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, der også havde et to timer langt møde med præsident Vladimir Putin. Tillerson beskrev sidstnævnte møde som »produktivt«, og iflg. flere rapporter i medierne, rejste Putin spørgsmålet om at genetablere Memorandaet for dekonfliktion, som Rusland annullerede efter USA's missilangreb den 6. april mod Shayrat-flyvebasen i Syrien.

Alt imens de sædvanlige mistænkte i de løgnagtige mainstream-medier insisterer på, at møderne var fulde af spændinger, »frysende«, uvenlige osv., så indikerer erklæringerne fra begge mænd, såvel som også rapporten om mødet med Putin, at der fandt noget mere substantielt sted – der går i den rigtige retning, om end med små skridt. Syrien var helt klart et væsentligt stridens æble: Tillerson insisterede, at Bashar al-Assad var skyldig i at udføre et angreb med kemiske våben mod sin befolkning og hævdede, at beviserne var »endegyldige«, og at Assad ikke kan have nogen rolle i Syriens fremtid. Lavrov, rapporterer Sputnik, insisterede, at Washington ikke har leveret noget »bevis« for al-Assads angiveligt angreb med kemiske våben i Idlib den 4. april og understregede, at der må være en »formodning om uskyld«, indtil en fuld undersøgelse bliver gennemført.

Men i offentlige bemærkninger, efter at have påpeget, at »der består et lavt niveau af tillid mellem vore to lande«, tilføjede Tillerson, at »verdens to førende atommagter ikke kan have denne form for relation ... Vi må forsøge at gøre en ende på denne støtte degradering«. Moskva og Washington, fortsatte han, bør afslutte »øje-for-øje«-strategier, der kan fremprovokere spændinger. Til dette formål aftalte de at etablere en arbejdsgruppe for at adressere løsningen af problemer på et lavere niveau. Lavrov udtrykte håbet om, at den bilaterale, præsidentielle kommission, som »Obama begravede«, kunne etableres.

Lavrov bemærkede ligeledes under deres fælles pressekonference, at USA og Moskva »ikke står milevidt fra hinanden« mht. mange hovedspørgsmål. Men, understregede han, »vi må lære lektierne af fortiden – i modsat fald kan vi ikke lykkes i nutiden«. Han berettede dernæst historien om NATO's mange interventioner under sin besættelse af at fjerne »totalitære« ledere og nævnte tilfældene med det tidligere Jugoslavien, Libyen, såvel som også den katastrofe, som Obama skabte i Sudan og Sydsudan. »Vi har set alt dette før«, sagde

han, og det ender ikke godt.

Ifølge Fox News er de to regeringer blevet enige om at få en seriøs FN-efterforskning af hændelsen i Idlib den 4. april, og mht. anklager mod Rusland om, at det skulle have været »medskyldigt« i det kemiske angreb i Idlib den 4. april, sagde Tillerson, at USA ikke har grund til at tro, at Moskva assisterede eller tilskyndede til dette angreb.

<https://www.youtube.com/watch?v=yVsTCEy1I0I>

Putin interviewet af Mir Tv-kanal aftenen før sit officielle besøg i Kirgisistan

12. april, 2017 – Den 11. april, aftenen før sit officielle besøg til Kirgisistan, gav den russiske præsident Vladimir Putin et interview til Mir Tv- og Radiokanal, som vil gå i luften i aften, den 12. april. Pointen kom til slut, hvor Putin sagde, at relationer »sandsynligvis er forværret« til et punkt, værre end selv under Obama. Kreml oversatte udskriftet og lagde det ud på sin webside: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/54271>

I betragtning af, at 2017 er 25 års jubilæet for grundlæggelsen af Organisationen for Fælles Sikkerhedstraktat (CSTO), og at Putin rejser til en medlemsstat, handler meget af interviewet om Samfundet af Uafhængige Stater (CIS) og spørgsmålet om sikkerhed, og Putin kommer med nogle stærke udtalelser med relation til USA's angreb mod Syrien, og nogle

med relation til NATO.

På flere punkter erklærer Putin meget klart, hvad de alvorligste trusler, der konfronterer CIS generelt, og Rusland i særdeleshed, er.

Som svar på et spørgsmål om de alvorligste trusler sagde Putin: »Først på listen står terrorisme og ekstremisme af enhver art. Jeg vil inkludere narkohandel og forbrydelser over grænserne, og vi må ikke glemme de mere globale trusler, naturligvis. Vi kender de forskellige teorier, der afprøves i hele verden og forårsager alvorlig destabilisering i de berørte områder. Vi kan selvfølgelig ikke tillade, at sådanne ting finder sted i vores område, og vi vil træffe de fornødne forholdsregler i selve Rusland, samt støtte vore partnere i CSTO.«

Med hensyn til kampen imod Islamisk Stat (ISIS) sagde han: »Vort (militære) kontingent i Syrien forfølger præcis dette mål. Vort tjenstgørende mandskab bekæmper terrorister på fremmed jord, ikke russisk jord, for netop at sikre, at ingen af dem vender tilbage hertil. Når dette en gang imellem sker, er det yderligere bevis på, at vi traf det rette valg, og at vi må gøre alt, vi kan, for at mindske enhver mulig tilbagevenden ...«

Da Putin blev bedt om at sammenligne CSTO med NATO, svarede Putin: »NATO blev oprettet under den Kolde Krig, i en tid med konfrontation mellem to blokke. I dag har tingene ændret sig ... NATO bærer imidlertid stadig modermærkerne fra den æra, der gav anledning til organisationens fødsel, og den lever fortsat i et paradigme med blokbaseret konfrontation. Det er en højst ideologisk organisation, på trods af de diverse udtalelser om behovet for forandring under de nuværende omstændigheder. Vi har hørt mange sådanne erklæringer, men vi ser ingen reel transformation.«

»Vi var alle vidne til USA's nylige luftangreb mod Syrien.

Hvordan reagerede Amerikas NATO-allierede? De nikkede alle sammen i føjelig enighed, uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed at analysere, hvad det var, der faktisk var ved at ske. Hvor er beviset for, at de syriske regeringsstyrker brugte kemiske våben? Der er ingen beviser. Men der har imidlertid fundet en overtrædelse af folkeretten sted. Dette er en klar og indlysende kendsgerning. Et luftangreb er blevet udført imod en suveræn stat uden godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd. Men, på trods af denne åbenlyse overtrædelse af folkeretten, så nikker de bare alle sammen til enighed og giver deres støtte ... Det samme skete tilbage i 2003, da man bryggede et påskud sammen for at retfærdiggøre afsendelsen af tropper til Irak. Som resultat blev landet ødelagt, og det var efter dette, at vi så en hastig fremvækst af diverse terroristorganisationer og grupper, fremvæksten af ISIS og andre organisationer. Dette ved alle, men nu begår de igen de samme fejltagelser. Det er sådan, NATO fungerer. CSTO fungerer anderledes.«

Han sagde, at CSTO i modsætning hertil (til NATO) blev skabt for at tage sig af aktuelle sikkerhedsspørgsmål, især terrorisme, narkohandel, destabiliseringer. Men, fortsatte han, »vi kan samtidig ikke ignorere de globale spørgsmål, der skaber en trussel for hele verden. Vi har gentagende erklæret vores modstand mod deployeringen af missilforsvarssystemer, deployeringen af våben i rummet, og så fremdeles«.

Med hensyn til USA's bombing i Syrien sagde Putin, »hændelsen må grundigt efterforskes. Der er ingen anden mulighed. Og det er præcist, hvad vi har foreslået, må finde sted«.

»Desuden ved alle udmærket, at et stort projekt blev fuldført, på initiativ af Rusland og USA, for at tilintetgøre de kemiske våben, der var i de syriske myndigheders besiddelse. De har udført deres del af arbejdet; de har implementeret alle deres forpligtelser, så vidt vi ved. Dette har en FN-specialenhed bekræftet. Men, hvis der er tvivl, så kan der inspektion for at verificere det organiseres.«

I betragtning af eksistensen af springsteknologi, sagde han: »Det burde være ganske enkelt: tag ud til den flyvebase, som USA bombede, og fra hvilken fly med kemiske våben angiveligt skulle være fløjet af sted, og inspicér den grundigt« for at afgøre, om der er spor eller ej af sådanne våben.«

»For det første, så ramte de syriske bomber en hemmelig fabrik til fremstilling af kemiske våben. Dette er en rimelig mulighed i betragtning af, at terroristerne mange gange har anvendt kemiske våben, og det er der ingen, der bestrider. De har brugt disse våben i Irak imod den internationale koalition og den irakske hær. Disse angreb er registreret, men man har dysset det ned. Der er ikke noget oprør over det, selv om alle er enige om, at terroristerne har brugt gift. Det betyder, at terroristerne har disse våben, så hvorfor skulle de ikke kunne have dem i Syrien? De er alle med i det. Dette er min første version.

Med hensyn til den anden version, så var det en iscenesat provokation, en overlagt handling, der havde til formål at skabe et påskud for øget pres mod de legitime, syriske myndigheder. Det er det hele. Men det må efterforskes. Vi mener, at der ikke skal træffes nogen forholdsregler, eller udføres handlinger, imod de syriske myndigheder, uden en efterforskning.«

Da Putin blev spurgt, om de russisk-amerikanske relationer er forværret til et endnu lavere punkt end før Trump kom til magten, svarede han: »Vi kan sige, at, på det praktiske plan, er graden af tillid faldet, især i det militære felt. Det er ikke forbedret, og er sandsynligvis forværret.«

USA og Rusland vil etablere en »arbejdsgruppe«; briterne er rasende; Plus, flere sandheder kommer frem, der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson

mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonflikation, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombing af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14

sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Institutets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.

Briterne tager æren for Trumps katastrofale

fejl – Imperiet må ødelægges nu, for at forhindre global krig

Leder fra LaRouche PAC, 11. april, 2017 – Briterne tager den fulde ære for USA's kriminelle angreb mod Syrien i sidste uge; for at »overtale« præsident Trump til at vende sig mod Assad og russerne; og for, på vegne af Det britiske Imperium, at udsende den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson til Moskva for at fortælle Putin-regeringen, at den må forlade Syrien, eller også stå over for krig. Sidstnævnte hævdeelse – at Tillerson er Londons marionet med sit besøg til Rusland tirsdag og onsdag – er slet ikke sikker, og kan være en total løgn, men der er ingen ende på britiske regeringsfolk og britiske pressehorer (inklusive dem i USA), der forsøger at diktere Tillerson, at han må udfylde denne rolle.

G7-udenrigsministtermødet i Italien, der sluttede i dag, leverede et tilbageslag for den britiske plan. Den britiske udenrigsminister Boris Johnson krævede nye sanktioner mod Rusland og hævdede, at regeringen var medskyldig i det angivelige syriske angreb med kemiske våben. Men både de europæiske og japanske repræsentanter afviste dette blankt og krævede i stedet, at en FN-undersøgelse først må afgøre kendsgerningerne omkring hændelsen med kemiske våben. Briternes nødløsning er, at de vil fremprovokere endnu en hændelse i Syrien og atter narre Trump til at begå endnu en militær brøler.

I mellemtiden rapporterede både præsident Putin og det Russiske Forsvarsministerium i dag, at terroristerne i Syrien nu flytter kemiske våben ind i fire, afgørende områder, for at »skabe endnu et påskud til at anklage den syriske regering for at bruge kemiske våben og således udløse endnu et amerikansk luftangreb«. Putin sagde, at dette er en gentagelse af 2003,

da Bush-administrationen hævdede, at den irakiske regering havde kemiske våben og atomvåben, med det formål at retfærdiggøre et angreb, »der endte med landets ødelæggelse, en øget terroristtrussel og fremkomsten af ISIS på den internationale scene – hverken mere eller mindre«.

»Det britiske Imperium har været menneskehedens fjende i lang tid«, sagde Lyndon LaRouche i dag som respons på den britiske kampagne. »Luk det Britiske System! USA er en NATION – har altid været en nation, på trods af visse problemer, og vi må ikke bøje os. Vi kan gøre det – mobilisere med VORE instrumenter for at lukke dette her. Vi er amerikanere! Giv ikke efter. Nationer i Asien er involveret; visse folk i Europa. De har RETTIGHEDER – disse skiderikker har ingen rettigheder.«

Han tilføjede: »Vi repræsenterer verdens folkeslag. Det er ikke alle enige i, men vi har autoriteten til at afgøre, hvad relationer mellem folkeslag skal være. Sådanne politikker, som vi nu ser, må fjernes, og folk, der udfører dem, må straffes. Gør det, og vi vinder. Alt andet, og vi taber. Luk dem ned, i særdeleshed briterne.«

Flere amerikanske patrioter advarer nu om, at det vanvid, der kom fra Trump-administrationen i sidste uge, totalt modsiger alt, hvad Trump har forpligtet sig til i løbet af sin kampagne, lige fra »ikke mere verdens politibetjent« til at være venner med Rusland, og til at være præsident for USA, og ikke for verden. Det, de overser, i næsten alle tilfælde, er den åbenlyse, offentlige rolle, som briterne og deres aktiver i USA spiller.

Et åbenlyst tilfælde: Londonavisen *The Guardian* truede åbenlyst Syrien med den »Libyske behandling« og hævdede, at Tillerson ville »tilbyde Putin-regimet et ligefremt valg mellem at afskrive Bashar al-Assad ... eller fortsætte med at støtte ham og risikere et resultat som i Libyen«. De tilføjer: »Den libyske leder, Muammar Gaddafi, blev afsat med vold og

dræbt i 2011 af oprørere, der fik luftstøtte fra NATO-magter, inkl. UK.« Denne britiske kloak (avisen) gjorde sig ikke den ulejlighed at nævne, at Libyen, en fremgangsrig og relativ fredelig nation, indtil briterne og deres saudiske kohorter bevæbnede Wahabbi-terrorister for at fremprovokere en borgerkrig, med Obamas velsignelse, nu er blevet til et terrorist-helvede, der er centrum for de millioner af mennesker, der er drevet ud af deres hjem som flygtninge i hele området.

Det bør imidlertid bemærkes, at Tillerson søndag påpegede denne libyske katastrofe som årsagen til, at USA (hvis Tillerson rent faktisk taler for regeringen) ikke vil påtvinge Syrien et såkaldt regimeskifte. Hans møder i Moskva onsdag vil være afgørende for den retning, som denne farlige udvikling vil tage.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), (Veteran-Efterretningsprofessionelle for Fornuft) udsendte et memorandum til præsident Trump i dag, der indledes med følgende: »Vi skriver for at give Dem en utvetydig advarsel om truslen om væbnede fjendtligheder med Rusland – der risikerer at optrappes til atomkrig«, underskrevet af 24 tidligere ledende efterretningsofficerer fra amerikanske efterretningsinstitutioner inden for regering og militær. VIPS, der blev etableret i januar 2003 af efterretningsofficerer, der så, at man løj over for daværende præsident Bush mht. Iraks ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben, skriver: »Vore kontakter i den amerikanske hær i området har fortalt os ... at der ikke var noget syrisk 'angreb med kemiske våben'«, men at russerne og syrerne siger sandheden; at en fabrik til fremstilling af kemiske våben, tilhørende terroristerne, og som man troede var et depot for traditionelle våben, blev bombet og forårsagede katastrofen. De opfordrer Trump til at kræve, at Tillerson omgående fastsætter et topmøde med Putin, for at »forhindre, at relationerne med Rusland skal gå fuldstændigt i forfald«.

LaRouche konkluderede, at vi er vidne til »fjendens forræderi mod USA indefra, som bruger kræfter internt i regeringen til at ødelægge samme regering. Ingen britisk institution har ret til at blande sig i amerikanske anliggender. Obama er et eksempel på dette onde. Menneskeheden må lære at kæmpe for at lukke ting ned, som er forkerte. Det britiske Imperium er forkert – med et par gode mennesker, der gemmer sig under dets skørter. Folk må have modet til at gøre det, der må gøres. Tiden er inde til at knuse denne ting. Få denne nation, og andre nationer, til at blive enige om det«.

Foto: Den britiske udenrigsminister Boris Johnson. (Photo: BackBoris2012 Campaign Team CC-SA)